

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **A. L.**, zastoupen Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M. eur., advokátem se sídlem Italská 2581/67, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2018, čj. OAM-53/LE-LE05-LE05-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2020, čj. 13 Az 24/2018-21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Výše specifikovaným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci (dále „stěžovatel“) udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném od 15. 8. 2017 (dále jen „zákon o azylu“). Podanou žalobu Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) záhlaví označeným rozsudkem zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Proti danému rozsudku se stěžovatel brání nyní podanou kasační stížností.

[2] Stěžovatel dne 28. 4. 2016 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Je ženatý a má syna. Manželka i syn mají v České republice trvalý pobyt. Naposledy žil v Kyjevě. Důvodem pro podání žádosti byla skutečnost, že cítí na Ukrajině diskriminaci, neboť je z Ruska, má ruské příjmení a mluví rusky. Dva měsíce měl na Ukrajině problém sehnat práci. Domnívá se, že to bylo kvůli jeho ruskému původu. Před válkou takové problémy neměl.

[3] Městský soud v napadeném rozsudku uvedl, že žalovaný vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu. Se stěžovatelem byl veden pohovor, při kterém mu bylo umožněno sdělit důvody podání žádosti o mezinárodní ochranu a všechny skutečnosti

podstatné pro její posouzení. Žalovaný rovněž shromáždil dostatek podkladů vztahujících se k aktuální situaci na Ukrajině.

[4] K aktuálnosti podkladů městský soud uvedl, že žádost o mezinárodní ochranu byla podána dne 28. 4. 2016. Napadené rozhodnutí vydal žalovaný až 9. 4. 2018. Žalovaný proto shromáždil podklady z roku 2016 i podklady z roku 2017. Stěžovatel se s nimi měl možnost seznámit a vyjádřit se k nim dne 5. 1. 2018. Dle městského soudu pochází informace z doby blízké vydání napadeného rozhodnutí. Rozhodný rovněž není jen časový údaj o stáří informací, ale je nutné přihlížet k tomu, nakolik se situace v zemi původu změnila. Stěžovatel neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, na základě kterých by bylo možné konstatovat, že dokumenty o situaci na Ukrajině neodpovídají aktuálnímu stavu.

[5] Ve shromážděných podkladech je založena i informace Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 20. 9. 2017 „Ukrajina – Národnostní menšiny: demografie, legislativa, jazyk, diskriminace menšin a cizinců. Z tohoto dokumentu neplyne, že by docházelo k diskriminaci či pronásledování rusky mluvících obyvatel. Slovní napadání nepředstavují natolik intenzivní zásah, aby je bylo možné označit za pronásledování dle § 12 písm. b) zákona o azylu, či za vážnou újmu ve smyslu § 14a stejného zákona.

[6] K válečnému konfliktu na Ukrajině městský soud uvedl, že probíhá pouze ve 2 z 24 oblastí. Stěžovatel žil v Žytomyrské oblasti a v Kyjevě, které nejsou konfliktem zasaženy.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[7] V kasační stížnosti stěžovatel namítal, že žalovaný dostatečným způsobem nezjistil informace o zemi původu. Množství hodnotících úvah městského soudu obsažených v napadeném rozsudku je nezákonné a za nezákonný postup soudu považoval i neprovedení navrhovaného důkazu.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na obsah správního spisu, odůvodnění napadeného rozhodnutí, vyjádření k žalobě a rozsudek městského soudu. Doplnil, že stěžovatel v průběhu správního řízení neuvedl žádné relevantní skutečnosti pro udělení mezinárodní ochrany.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Soud se nejprve zabývá otázkou přípustnosti kasační stížnosti (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté soud zkoumá její přijatelnost ve smyslu § 104a s. ř. s. (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2006, čj. 8 Azs 5/2006-30), tj. zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany (azylu) lze pro stručnost odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS.

pokračování

[10] Soud v projednávané věci přesah vlastních zájmů stěžovatele neshledal. Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. nemusí být usnesení o nepřijatelnosti odůvodněno. Přesto kasační soud dále stručně uvede, proč věc stěžovatele nepřesahuje jeho zájmy natolik, aby se jí zdejší soud podrobně věcně zabýval.

[11] Stěžovatel namítal, že žalovaný dostatečným způsobem nezjistil informace o zemi původu. K aktuálnosti informací o zemi původu se již kasační soud zabýval mnohokrát např. v usnesení ze dne 4. 9. 2019 čj. 6 Azs 82/2019-25, rozsudek ze dne 7. 9. 2005, čj. 3 Azs 390/2004-49, nebo ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS. Závěry městského soudu jsou s touto judikaturou v souladu. Nad rámec vznesených kasačních námitek Nejvyšší správní soud poznamenává, že podklady založené ve spise byly dostatečně aktuální a závěry v nich uvedené stále odpovídají zjištěním týkajícím se válečného stavu na Ukrajině, ke kterým kasační soud ve své judikatuře dlouhodobě dospívá (viz např. usnesení ze dne 15. 1. 2015, čj. 7 Azs 265/2014-17, ze dne 31. 3. 2015, čj. 4 Azs 15/2015-28, ze dne 30. 4. 2015, čj. 9 Azs 13/2015-69, ze dne 17. 6. 2015, čj. 6 Azs 86/2015-31, nebo ze dne 21. 2. 2019, čj. 4 Azs 411/2018-26). K bezpečnostní situaci ruský hovořících obyvatel na Ukrajině srovnej např. usnesení ze dne 30. 9. 2014, čj. 3 Azs 90/2014-20, ze dne 18. 3. 2015, čj. 3 Azs 237/2014-25, nebo ze dne 6. 12. 2016, čj. 7 Azs 207/2016-32. Ani se závěry tam vyslovenými není rozsudek městského soudu v rozporu.

[12] K námitce, že množství hodnotících úvah městského soudu obsažených v napadeném rozsudku je nezákonné, je nutné uvést, že stěžovatel nijak nespecifikuje, jakým nedostatkem v tomto ohledu rozsudek městského soudu trpí. Dle Nejvyššího správního soudu se městský soud zabýval všemi námitkami vznesenými v žalobě. Rozsudek je tak odůvodněn dostatečně.

[13] Posledně Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel nespecifikuje, jaký důkaz neměl městský soud provést. Ze soudního spisu plyne, že stěžovatel nenavrhoval v řízení před městským soudem žádný důkaz k provedení.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Z výše uvedených důvodů kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. srpna 2020

Petr Mikeš

předseda senátu